

ת"פ 40932/03/18 - מדינת ישראל נגד עדנאן עראמין, מחמוד (חמודה) ג'אראדא, אמין חמדאן (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 40932-03-18 מדינת ישראל נ' עראמין(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים(פלילי) על
ידי ב"כ עו"ד נועה עזרא

נגד

1. עדנאן עראמין (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד רמזי קטילת
2. מחמוד (חמודה) ג'אראדא (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד אמיר נבון
3. אמין חמדאן (עציר) - הנאשמים
על ידי ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, לאחר שחזרו בהם מכפירתם, בגין העבירות כדלהלן: **נאשם 1**, הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). **נאשם 2**, הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של סיוע לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. **נאשם 3**, הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין ובעבירת ירי במקום למגורים לפי סעיף 340 לחוק העונשין.
2. במסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו. לבקשת הנאשמים 1 ו-3, הוגשו תסקירי שירות מבחן בעניינם טרם שמיעת הטיעונים לעונש, בעוד שב"כ נאשם 2 נמנע מלבקש תסקיר בעניין מרשו.
3. נאשם 1 ביקש לצרף להליך שלפני את ת"פ 18-04-35683 שהתנהל לפני כבוד השופט א' רון מבית המשפט המחוזי בירושלים (להלן: "**התיק המצורף**"). תיק זה היה קבוע לטיעונים לעונש, וצורף בהסכמה לאחר שבוטלה הכרעת הדין, לצורך צירופו לפניי. הנאשם הורשע לפניי בתיק המצורף בעבירת ניסיון לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

4. נוכח העובדה שכל נאשם הודה והורשע בעובדות אחרות ובאישומים שונים, כאשר לכל נאשם נתונים פרטניים המאפיינים אותו, אדון בעניינו של כל נאשם בנפרד כפי שיפורט בהמשך.

גזר דין בעניינו של נאשם 1

כתב האישום המתוקן

5. מהחלק הכללי של עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי נ.פ. 603-17 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). כפי שיפורט להלן, במסגרת הקשר בין הסוכן לנאשמים, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ביצעו הנאשמים והסוכן עסקאות בהן סיפקו, תיווכו או מכרו הנאשמים לסוכן כלי נשק, אביזר ותחמושת לנשק בתמורה כספית. הסוכן הציג בפני הנאשמים מצג לפיו מדובר בעסקאות "אמיתיות" אשר הוא מבצע עמם לצרכיו או לצרכי אחרים. כפי שיפורט להלן, במהלך ביצוע העסקאות שוחחו לעיתים הנאשמים והסוכן על אודות אפשרויות לעסקאות נוספות על אלו שבוצעו בפועל.

6. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 1, האישום הראשון נמחק.

7. מהאישום השני עולה, כי בהמשך לשיחת הטלפון הנזכרת בסעיף 11 לאישום 1, שלח נאשם 1 ביום 20.8.17 הודעה לסוכן במכשיר הפלאפון, ובה הודיע לו כי יש ברשותו 10 מטעני חבלה ונשק נוסף מסוג קרלו. לאחר מכן, סיכמו הסוכן ונאשם 1 כי ייפגשו למחרת בשעות הערב, לביצוע עסקה במסגרתה ימכור נאשם 1 לסוכן את המחסנית הנזכרת באישום 1 ו-50 כדורי תחמושת תמורת 1,100 ₪ וכן 3 מטעני חבלה תמורת 750 ₪ נוספים. ביום 21.8.17, סמוך לאחר השעה 19:30, התקשר הסוכן לנאשם 1 והשניים חזרו על פרטי העסקה ונדברו להיפגש בעוד כ- 20 דקות. בהמשך לאמור, נסע הסוכן ברכבו לענאתא והמתין לנאשם 1 בחנייה הנזכרת באישום 1. כעבור מספר דקות, הגיע נאשם 1 אל החנייה כשהוא מלווה בנאשם 2 האוחז שקית שחורה גדולה. נאשמים 1 ו-2 אמרו לסוכן, כי הביאו בשקית רובה סער (רוס"ר) מסוג M16 (להלן: "M 16") ומסרו אותו לסוכן לבדיקה. נאשמים 1 ו-2 שוחחו עם הסוכן על מחיר ה-M16 ונאשם 1 צילם את הסוכן אוחז ב-M16. הסוכן אמר, כי הוא מוכן לשלם עבור ה-M16 45,000 ₪, אך נאשם 2 השיב שלא ימכור את הנשק במחיר זה. במהלך הפגישה, הוציא נאשם 2 מן השקית 7 מטעני חבלה אגודים בסרטים דביקים. בהתאם לסיכום המוקדם, ביקש הסוכן לרכוש 3 מטענים, אך נאשמים 1 ו-2 מסרו לסוכן שיוכל לקבל 7 מטענים עם שלוש קופסאות כדורי תחמושת תמורת סכום של 2,000 ₪ וכי אין בידם את המחסנית שהתכוונו למכור לו. הסוכן מסר לנאשמים 1 ו-2 2,000 ₪ במזומן וקנה מהם את מטעני החבלה וקופסאות התחמושת. שבעת מטעני החבלה שמכרו נאשמים 1 ו-2 לסוכן הכילו תערובות נפץ של גופרית ומלח ניטראטי, אשר הוכנסו אל צינורות מתכת שנסגרו בפקקי מתכת. בכל פקק כזה נקדח נקב, אשר דרכו הוחדר פתיל הדלקה, וסביב המטענים נכרכו סרטים דביקים. בכוחו של כל אחד מן המטענים לגרום למות אדם בעת התפוצצותו. במעשיהם האמורים לעיל, סחרו הנאשמים בנשק, בלא רשות על פי דין.

8. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 1, האישום השלישי נמחק.

9. מעובדות האישום הרביעי לכתב האישום המתוקן עולה, כי בהמשך לשיחת הטלפון ולשליחת הסרטון הנזכרים בסעיף 18 לאישום 3, התקשרו אל הסוכן נאשמים 1 ו-2 ביום 13.9.17 במטרה לקדם את המו"מ על אודות ביצוע עסקה נוספת ב-M 16. נאשם 1 אמר לסוכן, כי הוא שומר עבורו את ה-M 16, ונאשם 2 הציג

לסוכן שיגיע לקנות אותו באותו המועד תמורת 55,000 ₪. ביום 14.9.17 התקשר נאשם 2 אל הסוכן ואמר, כי מדובר בנשק מצוין היורה היטב, וסיכם עמו על קיום פגישה ביום 17.9.17, לשם ביצוע עסקה במסגרתה ירכוש הסוכן את ה- 16M תמורת 52,000 ₪. ביום 17.9.17 בשעות הצהריים, שוחח נאשם 1 עם הסוכן, ותיאם עמו שיגיע לביצוע העסקה בסביבות השעה 14:00. סמוך לשעה 15:30, נסע הסוכן ברכבו לענאתא ופגש בנאשמים 1 ו-2 בחנייה הנזכרת באישומים הקודמים, כשהם רכובים על גבי אופנוע. נאשמים 1 ו-2 נסעו כמה מאות מטרים כאשר הסוכן נוסע אחריהם, ונעצרו בצד הדרך. בשלב זה, הוציא נאשם 2 מהתא של האופנוע נשק דמוי רוס"ר 16M המכיל חלקי 16M תקינים ובכוחו להמית, יחד עם מחסנית תואמת. נאשם 2 ירה בנשק מספר כדורים באוויר, ומסר אותו לידי הסוכן. הסוכן הכניס את הנשק לרכבו, ונתן תמורתו לנאשמים 1 ו-2 סכום של 52,000 ₪. לאחר שהושלם ביצוע העסקה, שלף נאשם 2 אקדח, ירה ממנו והציגו בפני הסוכן. נאשם 2 אמר לסוכן כי מחיר האקדח 25,000 ₪. במעשיהם האמורים לעיל, סחרו נאשמים 1 ו-2 בנשק, בלא רשות על פי דין.

10. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 1, האישום החמישי, השישי והשביעי נמחקו.

11. בתיק המצורף, נאשם 1 בעניינו הוא נאשם 4. מעובדות החלק הכללי בכתב האישום המתוקן במסגרת התיק המצורף עולה, כי נ.פ. 16-17 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). נאשם 3 הוא גיסו של הסוכן ובין השניים ישנה היכרות של מספר שנים עובר למתואר בכתב האישום. בין נאשם 3 לבין נאשם 1 ישנם קשרי חברות, נאשם 1 ונאשם 2 הינם בני דודים. כמו כן בין הנאשם 1 לנאשם 4 (הנאשם בעניינו, להלן: "הנאשם") ישנם קשרי חברות והנאשם ונאשם 5 הינם בני דודים. כפי שיפורט להלן, במסגרת הקשר בין הסוכן לנאשמים, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ביצעו הנאשמים והסוכן עסקאות בהן מכרו הנאשמים לסוכן כלי נשק מסוגים שונים בתמורה כספית. כפי שיפורט להלן, במהלך ביצוע העסקאות שוחחו לעיתים הנאשמים 1 ו-2 והסוכן על אודות אפשרויות לעסקאות נוספות על אלו שבוצעו בפועל.

12. יוער, כי בכתב אישום זה שלושה אישומים, כאשר אישום 2 הוא הרלוונטי לעניינו משום שרק הוא המיוחס לנאשם 4, הלא הוא נאשם 1 בתיק העיקרי.

13. מהאישום השני בכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 24.2.18, בשעות הלילה או בסמוך לכך, פגש הסוכן בנאשם 1 באקראי בעיר העתיקה בירושלים. נאשם 1 אמר לסוכן כי יש לו אקדח "14" נוסף מבן דוד אחר שלו המעוניין למכור את האקדח. הסוכן ביקש מנאשם 1 כי ישלח לו תמונות של האקדח ונאשם 1 אמר לסוכן כי בן דודו לא מוכן לשלוח לו תמונות וכי עליהם לפגוש אותו. כמו כן אמר נאשם 1 לסוכן כי מחירו של האקדח הינו כ- 30,000 ₪ וכי בעת שיפגשו את בן דודו יוכלו להתמקח על המחיר. השניים קבעו לדבר למחרת. ביום 25.2.18 בשעות הבוקר והצהריים שוחחו נאשם 1 והסוכן מספר פעמים וקבעו להיפגש בצהריים על מנת לנסוע ולראות את האקדח. כמו כן בצהרי אותו היום שוחח נאשם 1 עם נאשם 4 ותיאמו ביניהם את מכירת האקדח לסוכן. בהמשך היום, סמוך לשעה 17:15, התקשר הסוכן לנאשם 1 והשניים שוחחו על עסקת מכירת אקדח (להלן: "העסקה"). נאשם 1 עדכן את הסוכן, כי מדובר באקדח אחר מזה ששוחחו עליו השייך לחברו ושמחירו 35,000 ₪. הסוכן אמר לנאשם 1 כי המחיר יקר מדי ונאשם 1 אמר לסוכן כי יפגשו עם חברו, יתרשמו מהאקדח ויתמקחו על המחיר. הסוכן הדריך את נאשם 1 להשאיל רכב מקרוב משפחתו של הסוכן והשניים קבעו להיפגש בעוד מספר דקות בתחנת הדלק בשיח' ג'ראח. בהמשך לאמור, שוחח נאשם 1 עם נאשם 4 מספר פעמים על אודות מכירת האקדח, עדכן אותו כי המחיר שננקב יקר מדי עבור הסוכן וביקש ממנו לבדוק האם ברשותו כלי נשק זולים יותר למכירה. השניים קבעו להיפגש עם הסוכן בהמשך אותו היום. סמוך לשעה

17:30 הגיע הסוכן לתחנת הדלק ופגש בנאשם 1 אשר המתין לו ברכב. הסוכן נכנס לרכב והשניים החלו בנסיעה למחנה הפליטים שועפט. עם הגעתם לשועפט, ביצע נאשם 1 מספר שיחות טלפון לנאשם ולאחר מספר דקות נכנס לרכב נאשם 4 והציג עצמו בפני הסוכן. נאשם 4 אמר לסוכן ולנאשם 1 כי האקדח בדרכו אליהם. לאחר שעה וחצי של המתנה, אמר נאשם 4 כי הגעת האקדח מתעכבת והסוכן אמר בתגובה כי אינו יכול להמתין יותר. נאשם 4 החליף מספרי טלפון עם הסוכן וסיכם עם נאשם 1 והסוכן כי ישוחחו למחרת. בהמשך לאמור, ערך נאשם 1 מספר שיחות טלפון על מנת לנסות להשיג לסוכן אקדח אחר, אולם ללא הצלחה. נאשם 1 אמר לסוכן, כי כיום אין ביכולתו להשיג אקדח אולם מחר יוכל להראות לסוכן מספר אקדחים מוצעים למכירה. השניים קבעו להיפגש למחרת. לאחר פגישתם הראשונה ועד ליום 6.3.18, שוחח הסוכן עם נאשם 4 מספר פעמים על מנת לתאם את ביצוע העסקה. במהלך השיחות, עדכן נאשם 4 את הסוכן כי יש ברשותו שני אקדחים למכירה, וכי הסוכן יוכל להתרשם משניהם ולבחור. בסופו של דבר מסר נאשם 4 לסוכן את מספר הטלפון של נאשם 5 והדריך את הסוכן להיפגש עם נאשם 5 ביום 6.3.18 לצורך ביצוע העסקה. ביום 6.3.18, סמוך לשעה 11:00, שוחח הסוכן עם נאשם 5 על אודות העסקה והשניים קבעו להיפגש במחנה הפליטים שועפט. בהמשך לאמור, סמוך לשעה 12:00, נפגש הסוכן עם נאשם 5 במחנה הפליטים שועפט. נאשם 5 נכנס לרכב בו ישב הסוכן וכיוון אותו למקום סמוך שם ימתינו לאחר שיביא את האקדחים. לאחר המתנה, עדכן נאשם 5 את הסוכן, כי האקדח נמצא בקלנדיה ובשל מחסום של הצבא הבאתו מתעכבת. במהלך ההמתנה אמר נאשם 5 לסוכן, כי ביכולתו להשיג אקדח "ברטה 9" נוסף. לאחר המתנה הסוכן אמר לנאשם 5 כי אין ביכולתו להמתין עוד והשניים נפרדו. במעשיהם האמורים לעיל ניסו הנאשמים לסחור בנשק בלא רשות על פי דין.

תסקיר שירות המבחן

14. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי הנאשם רווק בן 20. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושבעה ילדים. עד למעצרו התגורר עם הוריו במחנה הפליטים שועפט ועבד עם אביו בעבודות שיפוצים, על מנת לחסוך כסף ללימודים אקדמאיים. לדבריו, התכוון ללמוד משפטים באוניברסיטה העברית. אמו של נאשם 1 עקרת בית, היא סובלת מבעיה רפואית כמפורט בפסקה 2 בעמוד 1 לתסקיר. הנאשם תיאר משפחה עם תפקוד תקין ומערכת יחסים קרובה לאביו, כמו כן הוא תיאר מצב כלכלי תקין.

15. הנאשם מסר, כי למד 12 שנות לימוד בבית הספר האזורי בשועפט וקיבל תעודת בגרות ירדנית. הוא היה תלמיד טוב, חברותי וזכה לתמיכה מצד הוריו ואחיו על מנת שיתמיד בלימודיו. הנאשם הביע רצון לבנות ולשקם את חייו, לאחר שחרורו ממאסר. לדבריו, מעוניין להמשיך למסגרת של לימודים אקדמאיים, להתבסס כלכלית ולהינשא. הוא ציין, כי שאיפתו המרכזית היא לרכוש בית מחוץ לגבולות מחנה הפליטים בשועפט. קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם מציג תפקוד תקין במסגרות השונות ולא מסוגל להתייחס לקשיים או בעייתיות לאורך השנים.

16. אשר לביצוע העבירות, הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם. הוא מסר שפנו אליו בקשר לנשק וציין, כי שכנו הפנה את הסוכן אליו, אך הוא אינו מבין מדוע. לטענתו, בשל החשש מהסוכן התרצה וסיפק לו נשק. הנאשם תיאר, כי במחנה הפליטים שועפט הנשק זמין ברחוב לכל דורש, ולכן היה לו קל לספק את הנשק שנדרש ממנו. הנאשם מסר, כי הכסף שהרוויח, שימש אותו לבילויים ולהנאות. לדבריו, בכוונה תחילה לא חסך או עשה שימוש משמעותי בכסף ה"קל" שהרוויח, שכן המחשבה עוררה בו חוסר נוחות. הנאשם הוסיף, כי בעת

ביצוע העבירה לא נתן דעתו על השלכות מעשיו, עליו באופן אישי וגם אשר לשימוש שעלול להיעשות בנשק שמסר, ופוטנציאל הפגיעה שלו באנשים. הנאשם ציין, כי כיום מבין ומכיר בחומרת מעשיו. קצינת המבחן התרשמה שברקע למעשיו דפוסי אישיות בלתי בשלים ונטייה לריצוי. עוד התרשמה שרצונו ב"כסף קל" הניע את מעשיו, כשברקע לכך גם גורמים רגשיים: פער בין שאיפותיו והפסדה המתפקדת והמצליחה אותה מציג, לבין מציאות חייו הכרוכה בקשיים. על רקע זה התהווה צורך בפיצוי עצמי.

17. מחד גיסא, קצינת המבחן התרשמה שהנאשם התקשה להתייחס לקשיים רגשיים ולמורכבויות הנוגעות לאופן התנהלותו. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם בעל אישיות בלתי בשלה וילדותית ובהתאם לכך ניכר, כי בעת ביצוע העבירה הביע קושי בהצבת גבולות פנימיים והכרה במשמעות וחומרת מעשיו. בנוסף התרשמה, כי ברקע לביצוע העבירה, בין היתר, נטייה לריצוי וצורך בפיצוי עצמי, על רקע פער בין שאיפותיו והפסדה המצליחה והמתפקדת שמבטא, לבין מציאות חייו הכרוכה בקשיים. מאידך גיסא, התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם מקבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות ופחות נוטה להשליך מעשיו על הסביבה, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, סביבתו המשפחתית הגיבה כלפי מעשי העבירה שביצע באופן מציב גבול, וכי הנאשם מבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד.

18. לסיום ציינה קצינת המבחן, כי לקחה בחשבון את התרשמותה שההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבורו ושחשיפה ממושכת לחברה עבריינית במסגרת מאסר עלולה להיות בעוכריו על רקע אישיותו הילדותית והבלתי מגובשת. עוד נלקחה בחשבון חומרת העבירות בהן הורשע. בסופו של דבר, המליצה קצינת המבחן שבקביעת העונש יילקח בחשבון משך שהייתו של הנאשם במעצר, גילו הצעיר ומאפייניו.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה

19. בא כוח המאשימה ציינה את הערכים המוגנים בעבירות אלה: ביטחון האזרחים, שלמות הגוף ושלטון החוק. היא הדגישה את החומרה הטמונה בעבירות הנשק והסיכון הנשקף מהן, כי פוטנציאל הנזק מהנשק הוא קטלני. אדם הסוחר בנשק באופן בלתי חוקי, אינו יכול לדעת לאן הנשק יתגלגל ואילו עבירות יבוצעו באמצעותו. כן הפנתה לפסיקה הקוראת להחמרה בענישה בעבירות מסוג זה ולהנחיות פרקליט המדינה שבהתאם להן מבקשת המדינה להעלות את רף הענישה.

20. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לשלושת הנאשמים, ב"כ המאשימה הבהירה שהרקע לביצוע העבירות הוא רווח כלכלי. התכנון המדוקדק עולה בבירור מעובדות כתב האישום בהם הודו הנאשמים לפיהם לעיתים עסקה אחת נרקמה תוך כדי עסקה אחרת. הנאשמים היו דמויות חוזרות, ובכל פעם השתנו השחקנים. לצורך הוצאת העבירות אל הפועל הייתה מידה רבה של תיאום ואקטיביות מצד כל אחד מהנאשמים. ברי, מעובדות כתב האישום, כי לנאשמים הייתה גישה רחבה לכלי נשק מסוגים שונים ובקלות יכלו להשיג נשק.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 1, טענה ב"כ המאשימה, כי חלקו של נאשם 1 דומה לחלק של נאשם 2 באישומים 2 ו-4. שניהם היו שותפים מלאים בכל חלקי העסקה משלב המשא ומתן, ליצירת קשר הראשוני עם הסוכן, ועד השלמת העסקאות. מדובר בנאשם שחלקו בביצוע העבירה דומיננטי.

22. אשר לנסיבות ביצוע העבירה בתיק המצורף לתיק העיקרי, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הנוסף בפרשה שוחח עם נאשם 1, תיאם עימו את מכירת האקדח לסוכן, הם שבו ושוחחו מספר פעמים על מכירת האקדח ועל מחיר הנדרש לגביו. בסופו של דבר, הנאשם מגיע למפגש עם הסוכן, מעדכן אותו כי האקדח בדרך אליהם, לאחר מכן מעדכן כי האקדח מתעכב, ומחליף עם הסוכן מספרי טלפון. מכאן עולה הקרבה של נאשם 1 לנשק והשליטה שלו בנוגע למחירו, המלמדים שהוא מהווה חלק משמעותי בעסקה.

23. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה ביחס לנאשם 1 לקביעת שני מתחמי ענישה- מתחם אחד ביחס לאישומים בתיק העיקרי שבוצעו בפרק זמן קצר כלפי אותו סוכן, ומתחם ענישה נוסף לתיק שצורף, משום שמדובר בעבירות שבוצעו מול סוכן אחר בפער זמנים של כחצי שנה. ב"כ המאשימה עתרה בתיק העיקרי לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. בתיק המצורף עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

24. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 1, טענה ב"כ המאשימה, כי מדובר בנאשם שמחד גיסא אין לו הרשעות קודמות, אולם התיק שצורף מעיד על פעילות בתחום סחר בנשק, שנמשכה לפחות חצי שנה, בגינה הורשע הנאשם בשלוש עבירות חמורות, שכן מדובר בעסקאות בסכומים משמעותיים. כמו כן עולה מתסקיר שירות המבחן, כי אין מצוקה כלכלית ברקע, אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בעבירות קשות ונשנות. התסקיר מצביע על פער בין אורח חיים נורמטיבי לכאורה לבין מעורבות בביצוע עבירות חמורות, פער זה נותר ללא הסבר והדבר לא עומד לזכות הנאשם. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל ברף התחתון של המתחמים של 6 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

ב"כ הנאשם

25. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 1, טען בא כוחו, שמהאישום השני בתיק העיקרי עולה, כי הועברו לסוכן 7 צינורות שהוסבו למטענים, אולם מחוות דעת המומחה (נ/1) עולה, כי מטען חבלה אחד הושמד במהלך הטיפול. מדובר בנשק מאולתר, עטוף בסרט הדבקה שאין לו מנגנון הפעלה, לא מוכן לשימוש מידי, ויש לנקוט פעולה מסוימת של הרכבה כדי שניתן יהיה להשתמש בו. מעבר לכך, הנשק מופעל על ידי חומר נפץ, כאשר פיצוץ צריך לגרום הדים בעוצמה מאוד גבוהה והפעלת וואקום על מנת לגרום לתוצאה של מוות. לא ניתן לראות מנגנון מתוחכם בנשק בעל יכולת שכזו באופן מובהק. הנשק נמסר יחד עם תחמושת נוספת בתמורה לסכום של 2,000 ₪. כן הנשק לא מובא לעסקה במישרין על ידי נאשם 1, אלא הוצא מתוך שקית על ידי נאשם 2. מכאן שלא עולה תרומה ממשית של נאשם 1 לקידום העסקה, ואין מדובר בדמות דומיננטית. אף באישום הרביעי הנאשם לא היה דומיננטי מבין המעורבים, וכאשר נדרש היה לקבוע מפגש עם הסוכן ולתפעל את הנשק, הדבר לא נעשה בידי הנאשם 1. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר.

26. אשר לנסיבות ביצוע העבירה בתיק המצורף לתיק העיקרי טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בעבירת ניסיון הנמצאת ברף הנמוך ביותר לביצוע מוגמר של העבירה, משום שהמפגש שהתקיים בין הסוכן לנאשמים הסתכם למעשה בהבטחות חוזרות ונשנות שהנשק עליו דובר יגיע למקום המפגש. אולם, כתב האישום אינו מפרט כלל האם נקשר קשר להביא את הנשק אל המקום, ולמעשה אין יכולת לדעת האם מעבר למפגש שהוא עקר ביחס

לתוכנית העבריינית נעשו פעולות נוספות כדי להביא את הנשק אל מקום המפגש. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-30 חודשי מאסר.

27. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית ומתפקדת, אמו סובלת מבעיות רפואיות. מהתסקיר עולה, כי הנאשם אינו דומיננטי אלא נגרר אחר החברה, הנאשם הביע חרטה על מעשיו, נטל אחריות, ההליך המשפטי שהוא נתון מאחורי סורג ובריח היוו גורם מרתיע עבורו, כן סביבתו המשפחתית הגיבה בחומרה לעבירות שיוחסו לו.

28. בא כוחו טען שיש לקבוע מתחם אחד בגין שני האישומים, משום שקיים קשר הדוק ביניהם. לצד זאת טען שאם ייקבעו על ידי בית משפט שני מתחמי עונש שונים, הוא ביקש לחפוף בין העונשים בשל הדמיון הרב אשר לטיב העבירות. אשר למיקומו של נאשם 1 בתוך המתחם, עתר ב"כ נאשם 1 להשית עליו עונש ברף התחתון של המתחם. ב"כ נאשם 1 הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

29. נאשם 1 בדברו האחרון מסר, כי הוא מצטער ומתחרט. עוד הוסיף שזו הפעם הראשונה והאחרונה שהוא מבצע מעשים כאלה. עם שחרורו הוא מתכנן להתחתן, וללמוד. בנוסף הביע תקווה שהעונש יהיה קל.

דין והכרעה

30. הצדדים נחלקו בשאלה אם בעניינו של נאשם 1 יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בתיק העיקרי ומתחם עונש הולם נוסף בתיק המצורף, או שמא יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני התיקים. אשר לתיק העיקרי, הצדדים טענו שניהם שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים.

31. מאחר שבתיק העיקרי ובתיק שצורף, מדובר באירועים שונים שהתרחשו בזמנים שונים כאשר קיים פער של מספר חודשים בין העסקאות השונות, שבוצעו במקומות שונים, מול סוכנים אחרים, ובכל אחת מהעסקאות נמכר נשק מסוג אחר, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לשני האישומים המיוחסים לנאשם 1 בתיק העיקרי (ת"פ 40932-03-18) ולאישום בתיק המצורף לתיק העיקרי (ת"פ 35683-04-18).

32. בהתאם לסעיף 40 ב'לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש הולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

מתחם העונש הולם בת.פ 40932-03-18

33. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחוננו, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. אשר לסוחרים בנשק, הדגיש בית המשפט העליון שיש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין (ניתן ביום 5.12.11), ע"פ

1768/14 גנאיים נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.7.14), ע"פ 7317/13 חג'אב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.5.14), ע"פ 8280/15 מוחמד גולאני נ' מ"י, (ניתן ביום 28.3.16).

34. נשק, שהוא מטבעו כלי קטלני, עלול לעבור מיד ליד ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות, ואף לידי ארגוני טרור שיעשו בו שימוש באירועי טרור. על-כן, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהסחר בו מחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, אף אם מבצעי העבירות - בחוליות השונות בשרשרת העברת הנשק - אינם מודעים לתכלית השימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, מוצדק להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שזוהי עבורו הרשעתו הראשונה בפלילים. על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין. כב' השופט צ' זילברטל חזר על כך בע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל (מיום 25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013))... "

35. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסק דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, זמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

36. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (ניתן ביום 19.1.14, מפי כב' השופטת ע' ארבל) נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון. מידת החומרה משתקפת, מטבע הדברים, גם בעונש המאסר הקבוע לצד עבירה זו עד 15 שנות מאסר.

37. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.12.11) קבעה כבוד השופטת א' חיות כך: "נוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה - להחמיר

בעושי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העושים הנגזרים כיום".

38. לא זו אף זו, כך גם הדגיש כב' השופט מ' מזוז, במסגרת ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' אחמד חמאיל (ניתן ביום 6.9.16), את הצורך להחמיר בענישתם של הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים:

"עיון בשורה ארוכה של פסקי דין שיצאו מלפני בית משפט זה בשנים האחרונות, לרבות באלה אשר אוזכרו בפסקה 12 לעיל, מגלה כי העונש שגזר בית משפט קמא על חמאיל ושרקאווי הוא על הצד המקל, וראוי היה לטעמי שהעונש שיושת עליהם יהיה חמור יותר. בענין זה, אציין כי מקובלת עלי טענת המדינה כי יש מקום להחמיר יותר מהרגיל עם אלה הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים, אשר הנזק הפוטנציאלי מהם הוא רב במיוחד ועולה לאין ערוך על זה של אקדח..."

39. כן יפים לענייננו הדברים שנקבעו במסגרת ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.8.18):

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלווה הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים הם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממשית, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר (ראו למשל: ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל, פסקה 13 (12.9.2016) (להלן: עניין חמאיל); עניין חסן, פסקה 10).

החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה (עניין דהוד, פסקה 11; עניין חסן, פסקה 12; עניין עספור, פסקה 7). משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015) (להלן: עניין עיסא), פסקה 13; עניין נפאע, פסקה 5).

40. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק הינה מגוונת, והיא תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כך למשל

41. ע"פ 2834/18 מאזן ג'אבר נ' מדינת ישראל (15.1.19) נדחה ערעור על חומרת עונש מאסר של 7 שנים שהושת על המערער, שהורשע במכירת כלי נשק תקין לסוכן משטרתי תמורת תשלום של מספר עשרות אלפי שקלים. שם נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין עשרים חודשי מאסר לארבע שנות מאסר. עוד נקבע שם שלעבירות של עסקה או תיווך שלא הגיעו לגדר סחר בנשק יעמוד המתחם בין 15 חודשי מאסר לבין שלוש

שנים. לעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע אשר לא הגיעו לכדי עסקה בנשק, או נשיאת נשק, עמד המתחם על עשרה חודשי מאסר עד שנתיים.

42. בע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.8.18) - נדונו ערעורים בעניין עונשם של אחד-עשר נאשמים שהורשעו בעבירות סחר בנשק, לאחר שמכרו נשק לסוכן משטרה. כמחצית הערעורים היו של הנאשמים וכמחציתם של המדינה. כל הערעורים נדחו, למעט אחד שבו בית המשפט התערב באופן מועט בעונש. להלן אפרט את עניינם של המערערים הרלוונטיים לענייננו:

א. נאשם 6 (פסקאות 55-62) - הורשע בעבירות של סחר בנשק וקשירת קשר לסחר בנשק בקשר לשתי עסקאות שבמסגרתן נמכר אקדח מסוג זיג זואר ואקדח גלוק. לנאשם אין הרשעות קודמות. מתחם העונש ההולם הועמד על 2-4 שנות מאסר לכל אחת מהעסקאות. בסופו של יום הושת עונש של 3 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. ערעור המדינה נדחה.

ב. נאשם 8 (פסקאות 63-69) - הורשע בעבירות סחר בנשק וקשירת קשר לסחר בנשק בקשר לשתי עסקאות סחר בנשק, שבמסגרתן נמכרו תת מקלע מסוג קרלו ורובה סער מסוג קלשניקוב. הנאשם צעיר כבן 21 ללא הרשעות קודמות. מתחם העונש הועמד על 2-5 שנות מאסר לכל אחת מהעסקאות. בסופו של יום הושת עונש של 3.5 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. ערעור המדינה נדחה.

ג. נאשם 15 (פסקאות 78-84) - הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק בקשר לעסקה שבמסגרתה נמכרו קלשניקוב ושתי מחסניות תואמות. מתחם העונש הועמד על 8-20 חודשי מאסר. הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. לנוכח הרשעותיו הקודמות והעובדה שהעבירה נעברה שעה שהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, התקבל ערעור המדינה, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 20 חודש.

ד. נאשם 5 (פסקאות 93-98) - הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, שתי עבירות של קשירת קשר לסחר בנשק ועבירה של ניסיון לסחר בנשק בקשר למעורבותו בשתי עסקאות שבמסגרתן נמכרו שני תתי מקלע מסוג קרלו. לנאשם אין הרשעות קודמות. מתחם העונש הועמד על 3-6 שנות מאסר בפועל. ניתן עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ערעורו של המערער וערעורה של המדינה נדחו.

43. בע"פ 2802/18 **איוב ג'ואמיס נ' מדינת ישראל** (26.7.18) המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות סחר בנשק ונגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. מערער נוסף הורשע על פי הודאתו בעבירת סיוע לסחר בנשק ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא קיבל את הערעור בדבר המשקל המועט שנתן בית המשפט לנסיבותיו המקלות, שהרי בית המשפט בעת מתחם הענישה שקל את נסיבותיו האישיות ובכללם את גילו הצעיר, את הודאתו בעבירה ואת התרשמות שירות המבחן בעניינו. כמו כן נקבע, כי בית משפט קמא נתן משקל ראוי לשיקולי ההרתעה האישית והרתעת הרבים, ולכן הערעור נדחה. אשר למערער הנוסף, בית המשפט העליון קיבל את הערעור והקל בעונש המאסר, כך שעמד על תשעה חודשים נוכח נסיבותיו האישיות החריגות, תסקירי שירות המבחן החיוביים המעידים על סיכויי שיקומו הגבוהים ונוכח הסכמת המדינה.

44. בע"פ 7843/16 **ברכה נ' מדינת ישראל** (20.4.17) נדחה ערעור המדינה על קולת העונש. בית המשפט עמוד 10

המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל בגין מכירה של ארבע לבנות חבלה, שישה מטעני חבלה המורכבים כל אחד משתי לבנות חבלה עם מערכות הפעלה (שתיים אלחוטיות) ו-13 נפצי חבלה.

45. בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16) דחה בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על הנאשם 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע שלוש עבירות שעניינן סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. הנאשם, בן 21, ללא עבר פלילי, מכר, בשלוש הזדמנויות שונות, לסוכן משטרתי, רובה מסוג "קרל גוסטב" (תמורת 15,000 ₪), רובה מסוג M-16 (תמורת 49,000 ₪) ובפעם השלישית - שני רובים מסוג M-16 ואקדח מסוג FN (תמורתם סוכם על תשלום בסך 121,000 ₪). בית המשפט העליון התייחס לעונשו של הנאשם, וציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא עונש מאסר מקל, אך הוא לא מהווה חריג המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

46. בע"פ 2422/14 **עלי חד'ר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.12.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על המערער 36 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצועה של עבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. המערער מכר, תמורת 9,000 ₪, לסוכן משטרתי, רובה מסוג "קרל גוסטב". נאשם נוסף בפרשה, הורשע אף הוא בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין בגינה הושת עליו 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל והוא שימש למעשה כמתווך.

47. בע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 22.7.14), נדחה ערעור על חומרת עונש מאסר של 36 חודשים שהושת על המערער שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סחר בנשק - (האחת - אקדח, מחסנית וכדורים, והשנייה - תחמושת). בית משפט העליון קבע, כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה.

48. בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.03.14) הנאשם הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (אקדח ומחסנית). הושת עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל-16 חודשי מאסר בפועל נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד.

49. בע"פ 7317/13 **חג'אב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.5.14) אישר בית המשפט העליון את גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבו נקבע מתחם ענישה בגין אישום של סחר בנשק שלא כדין (אקדח מסוג "ברטה" ומחסנית) הנע בין שלוש שנות מאסר בפועל לחמש שנים וחצי שנות מאסר בפועל.

50. בת"פ (מחוזי ירושלים) 24207-06-13 **מדינת ישראל נ' כרכי** (ניתן ביום 6.7.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק (שני נשקים ארוכים) ובעבירה של סיוע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, ובית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

51. בת"פ (מחוזי ירושלים) 54615-03-16 **מדינת ישראל נ' מוסטפה** (14.3.17) הנאשם הורשע בעבירת סחר בנשק תת-מקלע מסוג "קרלו" בשתי מכירות בהן התברר כי הנשק לא ירה. התיק נדון לפניי בו קבעתי כי מתחם העונש ההולם הוא בין 20-40 חודשי מאסר כאשר השתתי על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

52. בת"פ (מחוזי ירושלים) 67703-11-16 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (22.11.2017), נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, שבמסגרתן נמכר תת מקלע מאולתר. נאשם 3 הורשע בסיוע לעבירה של סחר בנשק

וכן בעבירת תעבורה. בעניין העבירה של סחר בנשק נקבע מתחם עונש בין 20 ל-40 חודשי מאסר לכל אחת מהעבירות. לעבירת הסיוע בסחר בנשק נקבע שמתחם העונש יהיה מחצית המתחם האמור.

53. בת"פ (מחוזי ירושלים) 34003-04-18 **מדינת ישראל נ' ענ'אג'** (8.10.2018) (ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה, לאחר שבהמלצת בית המשפט המערער חזר בו מהערעור (ע"פ 8284/18 מיום 16.1.2019) - הנאשם הורשע בעבירה של סחר בנשק מסוג אקדח. נקבע שמתחם העונש ההולם הוא בין 20 ל-40 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר כבן 25 שלחובתו הרשעה קודמת אחת, הושת עונש מאסר בפועל למשך 22 חודש וכן מאסרים מותנים.

54. בת"פ (מחוזי ירושלים) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' קורד** (28.2.2019), מדובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, בקשר לשתי עסקאות. באחת נמכר אקדח מסוג סטאר 9 עם מחסנית וכדורים ובשנייה נמכר רובה סער מסוג M-16 עם מחסנית וכדורים. לנאשם אין הרשעות קודמות. נקבע שמתחם העונש הוא בין שנתיים לשש שנות מאסר. העונש שהוטל היה 34 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

55. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד גיסא שקלתי, שעל פי האישום השני, תחילה, נאשם 1 רצה למכור לסוכן כלי נשק מסוג M 16 אולם בסופו של יום, הנשק לא נמכר לסוכן אשר הסכים לשלם עבורו סכום מסוים. לאחר מכן הנאשם מכר לסוכן 7 מטעני חבלה ביחד עם 3 קופסאות כדורי תחמושת תמורת סך 2,000 ₪. בנוסף, מטעני החבלה לא היו מושלמים ומדובר בנשק מאולתר עטוף בסרט הדבקה אשר אין לו מנגנון הפעלה והוא אינו מוכן לשימוש מידי ובעת הפעלתו יש לנקוט בפעולה מסוימת על מנת שניתן יהיה להשתמש בו. מאידך גיסא שקלתי שמדובר בכלי נשק עברייני מובהק שאין בו אלמנט של הגנה עצמית, ומטענים אלה עלולים לגרום למות אדם בהתפוצצותם, ובהיבט זה מטען חבלה נושא בחובו חומרה וסיכון גבוה ביחס למכירת אקדח ונשקים אחרים, משום שהוא עלול להתפוצץ באופן לא מבוקר והנזק שעלול להיגרם מפיצוץ כזה הוא רחב היקף. בכך, חמור עניינו של הנאשם ממקרה של סחר בנשק בעל קנה קצר, מסוג אקדח או באחזקה של חלקי נשק.

על פי האישום הרביעי, הנאשם מכר לסוכן המשטרתי נשק דמוי רובה סער מסוג M 16 המכיל אשר בכוחו להמית יחד עם מחסנית תואמת תמורת סכום של 52,000 ₪, מה שמלמד על טיבו של הנשק אשר נזקו הפוטנציאלי רב, המאפשר ירי לטווח רחוק המיועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול לגוף האדם.

חלקו של הנאשם בביצוע העסקאות מרכזי, הוא שותף מלא לשתי העסקאות ביחד עם נאשם 2, שוחח מספר פעמים עם הסוכן טרם ביצוע העסקאות, הוא זה אשר יצר קשר ראשוני עם הסוכן, ניהל את המו"מ עד השלמת העסקאות, היה נוכח בעת ביצוע העסקה וקבלת התשלום. עם זאת, הוא לא מסר בידי הסוכן את הנשק ולא תפעל אותו בעת מסירתו.

56. עוד עולה, כי הרקע לביצוע העבירות הוא כלכלי, בצע כסף. מטיבן של עבירות אלו לא ניתן לבצען כלאחר יד, והן מצריכות תכנון והכנה מוקדמים, מעורבות והכרות עם גורמים שיש באפשרותם לספק את הנשק. מדובר בתכנון מדוקדק של העסקאות כאשר עסקה נרקמה תוך עסקה אחרת, שכן העסקאות יצאו אל הפועל לאחר מספר שיחות, תאומים ומפגשים. נגישותו של הנאשם לכלי הנשק מסוגים שונים שבאה לידי ביטוי ביכולתו לפעול במהירות למימוש העסקה תוך ימים ספורים מיצירת הקשר, מלמדים על מידת מעורבותו בעבירות סחר בנשק. הנאשם יכול היה להימלך בדעתו ולהימנע מביצוע העבירות בכל אחד מהשלבים, אולם הוא בחר להתמיד

בביצוען. מנגד שקלתי, כי הנאשם מכר את הנשק, המטענים וקופסאות התחמושת לסוכן משטרתי ולכן בפועל לא גרם לנזק ממשי, אך הנאשם לא היה מודע לכך שמכר את הנשק, כאמור, לסוכן משטרתי וכל כן לא ידע אם הנשק יגיע לידיים בלתי רצויות ובכך עלול היה לסכן את שלום הציבור וביטחונו.

57. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשי מאסר לבין עונש של 60 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

מתחם העונש ההולם בת.פ. 18-04-35683

58. על הערכים המוגנים, על הפגיעה בהם ועל הנזק האקטואלי והפוטנציאלי, על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק, עמדתי בפסקאות 33-54 לעיל ואני מפנה לדבריי שם.

59. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הנוסף בפרשה שוחח עם נאשם 1, תיאם עמו את מכירת האקדח לסוכן, הם שבו ושוחחו מספר פעמים על מכירת האקדח ועל המחיר הנדרש לגביו. בסופו של יום הנאשם הגיע למפגש עם הסוכן, עדכן אותו כי האקדח בדרך אליו ובהמשך מסר שהאקדח מתעכב והחליף עם הסוכן מספרי טלפון. לאחר מכן שוחח הנאשם עם הסוכן מספר פעמים על מנת לתאם את ביצוע העסקה. הנאשם עדכן את הסוכן, כי יש לו 2 אקדחים למכירה והסוכן יוכל להתרשם ולבחור וקושר בינו לבין נאשם אחר בפרשה לצורך ביצוע העסקה, אולם בסופו של יום העסקה לא יצאה לפועל. מכאן עולה, כי לנאשם נגישות גבוהה לסוגי נשק שונים אותם הוא מסוגל לספק תוך זמן קצר, הוא תיאם ושוחח עם הסוכן מספר פעמים לצורך ביצוע העסקה, ולכן מדובר במי שיש לו חלק משמעותי בעסקה. מאידך, ביצוע העבירה לא גרם נזק בפועל משום שהעסקה לא יצאה לפועל.

60. יוער, כי הנאשם בענייננו היה שותף באישום זה בתיק המצורף לשני נאשמים נוספים אשר בית המשפט המחוזי (כבוד השופט א' רון) הטיל על כל אחד מהם עונש שונה בשל נסיבות ביצוע עבירה שונות, ולא ניתן להקיש מהמתחמים והעונש שהושתו עליהם לעונש שיושת על הנאשם בענייננו (על נאשם 1 שם הוטל עונש של 34 חודשי מאסר בפועל כאשר מתחם הענישה שנקבע היה בין 20 ל-48 חודשי מאסר, על נאשם 5 שם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר כאשר המאשימה הגבילה את עצמה ל-16 חודשי מאסר בפועל).

61. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפנינו, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

62. לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. כן לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם מטעמי הגנה על הציבור.

העונש המתאים

63. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות כדלהלן:

לקולא, הנאשם בן 20, ניהל אורח חיים נורמטיבי, הוא נטל אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר וכן שהה במעצר במשך כשנה וארבעה חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון. בנוסף, עולה מתסקיר שירות המבחן שאמו של הנאשם סובלת מבעיה רפואית והנאשם מעוניין להמשיך במסגרת לימודים אקדמיים. בתסקיר הסביר, כי הסוכן פנה אליו דרך שכנו והוא התרצה לסוכן בשל החשש ממנו. עוד עולה, כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

לחומרא, לא הייתה המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם בתסקיר שירות המבחן. מדובר במי שמצוי היטב בעולם הסחר בנשק לאורך זמן ועבר מספר עבירות בתחום.

64. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם. בית המשפט העליון חזר על גישתו המחמירה בעבירות נשק במסגרת ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (ניתן ביום 1.2.15) בקבעו כי:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה... אך נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'..."

65. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך אך לא בחלקו התחתון של כל אחד מהמתחמים בתיק העיקרי ובתיק המצורף תוך מתן דגש לגילו הצעיר וללקיחת האחריות למעשיו. כן חפפתי חלקית בין העונשים בתיק העיקרי והתיק המצורף משום שמדובר באירועים שאירעו סמוך זה לזה, כאשר הנאשם נעצר רק לאחרים ולא מיד לאחר מעורבותו באירוע הראשון, ואין מדובר במי שעשה מעשה, הוזהר וחזר לסורו אלא במי שעומד לדין פעם ראשונה וזהו מאסרו הראשון.

66. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 42 חודשי מאסר מיום מעצרו .

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון.

ד. קנס על סך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו ממאסר.

גזר דין בעניינו של נאשם 2

כתב האישום המתוקן

67. עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 מפורטות בסעיף 5 לגזר הדין.
68. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2, האישום הראשון נמחק.
69. עובדות האישום השני של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 מפורטות בסעיף 7 לגזר הדין.
70. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2, האישום השלישי נמחק.
71. עובדות האישום הרביעי של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 מפורטות בסעיף 9 לגזר הדין.
72. מעובדות האישום החמישי של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 עולה, כי ביום 1.10.17 התקשר הסוכן אל קרוב משפחתו אמיר ג'למה (להלן: "**אמיר**"), והתעניין ברכישת נשק מסוג קרלו. אמיר השיב לסוכן כי אין ברשותו קרלו למכירה, והציע לו לרכוש אקדח בקליבר של 9 מ"מ תמורת 24,000 ₪. הסוכן ואמיר תיאמו פגישה בה תושלם העסקה בהמשך אותו היום, כאשר אמיר מעדכן את הסוכן כי ישנה מחסנית תואמת ואף שני כדורי תחמושת לבדיקת האקדח. סמוך לשעה 16:30, נסע הסוכן ברכבו לענתא, ופגש באמיר אשר היה יחד עם נאשם 2. אמיר ונאשם 2 עלו לרכבו של הסוכן, ובהמשך לכך מסר אמיר לסוכן אקדח חצי אוטומטי מסוג סטאר (STAR). הסוכן בדק את האקדח ונתקל בבעיה בהפעלתו. נאשם 2 לקח לידיו את האקדח, סידר אותו, הכניס מחסנית וירה שני כדורים מבעד לחלון הרכב. בשלב זה נטל הסוכן את האקדח ונתן תמורתו לנאשם 2 ולאמיר סכום של 24,000 ₪. במעשיו האמורים לעיל, סייע הנאשם 2 לאחר לסחור בנשק, בלא רשות על פי דין.
73. מעובדות האישום השישי של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 עולה, כי ביום 9.10.17 התקשר נאשם 2 אל הסוכן, כאשר אדם אחר (להלן: "**האחר**") נטל את הטלפון והציע לסוכן לרכוש מקלע תמורת 70,000 ₪. הסוכן ביקש לראות תמונה של הנשק המוצע, ולאחר שנאשם 2 שלח אליו תמונה, תואמה פגישה למחרת היום בשעות הצהריים. ביום 10.10.17 נסע הסוכן לענתא, שם פגש בנאשם 2, אשר הוביל אותו אל ביתו של האחר. לאחר שנכנס הסוכן אל הבית, הביא האחר מאחד החדרים מקלע FNבלגי (מא"ג) אשר בכוחו להמית אדם. הסוכן בדק את המקלע, צילם אותו והתמקח עם האחר על מחירו. האחר מסר לסוכן כי נוסף על העסקה במקלע ימסור לו גם מטען חבלה. הסוכן אמר לנאשם 2 ולאחר, כי יבדוק את העסקה המוצעת עם הקונה וימסור להם תשובה. ביום 13.10.17 התקשר הסוכן אל נאשם 2 והאחר ומסר שישוחח עמם בעניין רכישת המקלע בתחילת השבוע הבא. בימים 15.9.17-16.9.17 התמקח הסוכן עם האחר על אודות מחיר המקלע, עד שהגיעו להסכמה על סכום של 53,000 ₪. בשיחות אלו אמר האחר לסוכן, כי יעביר לידיו גם מאות כדורי תחמושת מתאימים למקלע. ביום 17.10.17 נסע הסוכן לענתא, ושוב פגש בנאשם 2 שהובילו בנסיעה אל ביתו של האחר בתוך הבית, בדק הסוכן את המקלע בירי כדור, ומסר לאחר 53,000 ₪ תמורתו ותמורת כדורי התחמושת. במעשיהם האמורים לעיל, סייע הנאשם 2 לאחר לסחור בנשק בלא רשות על פי דין.
74. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2, האישום השביעי נמחק.

75. כאמור, נאשם 2 לא ביקש הכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה

76. על טענות ב"כ המאשימה ביחס לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירה ביחס לשלושת הנאשמים עמדתי בפסקאות 19-20 לעיל ואני מפנה לדבריי שם.

77. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 2, ציינה ב"כ המאשימה, כי מדובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות סחר בנשק ובשתי עבירות של סיוע לסחר בנשק, סוגי הנשק המתוארים באישומים הם M 16, 7 מטעני חבלה, נשק דמוי M 16, אקדח ונשק מסוג מאג ותחמושת, סכומי העסקאות מסתכמים לסכום גבוה הקרוב ל-200,000 ₪. אישומים 2, 4 לכתב האישום מתארים שותפות מלאה של הנאשם בעבירות, שיחות נשנות וחוזרות עם הסוכן, מסירת הנשק עצמו, משא ומתן ולאחר מכן הגעה למפגש ומסירת הנשק וקבלת התשלום. נוסף על כך, באישום 5 שמייחס לנאשם עבירת סיוע לסחר, הנאשם הגיע למקום יחד עם אחר, עלה לרכבו של הסוכן, ירה שני כדורים באקדח נשוא העסקה וקיבל תשלום יחד עם האחר, תמורת האקדח. אשר לאישום 6, הנאשם התקשר לסוכן, שלח לו תמונה של נשק, פגש בו והוביל אותו לביתו של האחר, נמצא במהלך התהוות העסקה, לאחר מכן הנאשם הוביל את הסוכן פעם אחרת לביתו של האחר. מדובר במעורבות שהיא בשלבים ההתחלתיים ועד לסיום העסקה והוצאתה לפועל, על אף שמדובר בסיוע, מדובר בחוליה שבלעדיה העסקה לא היתה יוצאת לפועל. ההתקשרות הראשונית היא של נאשם 2 והחיבור בין הקונה למחזיק בנשק בפועל היתה באמצעותו. על כן עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה אחד, שכן מדובר בשני אישומים אולם העבירות בוצעו תוך פרק זמן קצר יחסית ומדובר בעבירות נשק בעלות אופי דומה כאשר הנאשם פעל מול סוכן אחד. לשיטתה, מתחם הוענש ההולם נע בין 7-10 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

78. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 2, מדובר בנאשם שבעברו הפלילי כולל הרשעות בעבירות נשק בשני תיקים (1/ת) אשר ריצה בגין עונשי מאסר בפועל והוטלו עליו מאסרים מותנים שלא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות בנדון (3/ת-4). ב"כ המאשימה הדגישה כי במסגרת ת"פ 24546-12-15 (4/ת) לפיה הורשע בעבירת ניסיון בסחר בתחמושת והושת עליו עונש של מאסר מותנה, המאסר המותנה תלוי ועומד נגד הנאשם בגין התיק הנדון משום שבעניינו מדובר בסחר בנשק הכולל גם תחמושת, כך שמדובר במקרה חמור יותר ועל כן ניתן להפעיל את התנאי במקרה הנוכחי בו מדובר בעבירה חמורה יותר. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, קרי 8 וחצי שנות מאסר בפועל ולהפעיל במצטבר את שני המאסרים המותנים של שישה חודשי מאסר וארבעה חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס משמעותי.

ב"כ נאשם 2

79. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 2, ב"כ נאשם 2 טען ביחס לאישום השני, כי הסכום ששולם עבור הנשק הוא 2,000 ₪, נאשם 2 לא התקשר לסוכן ויזם את המכירה, ולא ניהל את המשא ומתן. עוד הוסיף שמחוות דעת המומחה עולה, כי באישום 2 מדובר בנשק מאולתר שספק רב אם ניתן היה להפעילו. אשר

לאישום הרביעי, מדובר על סחר בנשק מסוג M 16 כאשר קביעת מקום המפגש והעסקה לא נעשית על ידי נאשם 2. אשר לאישום החמישי, מעובדות האישום עולה, כי העסקה באישום זה הייתה מושלמת אף בלעדיו. את הקשר עם הסוכן יצר אמיר ג'למה, נוהל משא ומתן ונאשם 2 הגיע ביחד עם הרכב ועשה תצוגת תכלית בנשק. על כן מדובר בסיוע ברף הנמוך של העסקה, ואין להשית על הנאשם עונש כפי שהושת על שותפו אמיר ג'למה. אשר לאישום השישי, השיחה הייתה אמנם מהטלפון של נאשם 2 אולם מי שדיבר בקו הוא אחר. האחר נהל את המו"מ ונאשם 2 היה מעין "ווז", נסע עם האחר, נכנס לבית ומאותו רגע לא הייתה פעילות עבריינית מצדו, שכן האחר הביא את הנשק, ניהל את המשא ומתן, בדק את הנשק ונאשם 2 רק הכווין את הסוכן. על כן לדידו של ב"כ הנאשם העבירה קרובה יותר לעבירה של מתן אמצעים לפשע ולא לעבירת סיוע. הנשק לא שייך לנאשם 2. ניתן ללמוד זאת מכך שלא הוא ניהל את המשא ומתן וחזקה שמי שמנהל את המשא ומתן הוא בעל הנשק. נאשם 2 למעשה תפקד כשוליה, לא כמתווך ולא כסוחר. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

80. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 2, מדובר בנאשם בן למשפחה נורמטיבית המונה 7 ילדים, כאשר הוא היחיד המעורב בפלילים. אביו עובד 35 שנה בהוסטל לאנשים עם מוגבלויות, היה מעורב בגידול ילדיו ומקווה שזה יהיה מאסרו האחרון של נאשם 2. אשר להפעלת מאסר המותנה, סבר ב"כ נאשם 2, בניגוד לעמדת המאשימה, שהמאסר על תנאי אינו חל, שכן נקבע בתנאי שהוא יחול רק אם הנאשם יעבור עבירה דומה, ואין מדובר בעבירה דומה. לחילופין טען, שאף אם יקבע בית המשפט שיש להפעיל את המאסר המותנה, בשל הספק יש להורות על הפעלת התנאי בחופף לכל עונש שיושת עליו. על כן הוא ביקש להשית על נאשם 2 עונש במרכז מתחם העונש ההולם (מתחם הנע ממספר חודשי מאסר ועד ל-50 חודשי מאסר), כאשר את עונש התנאי יש להשית באופן שחלקו חופף וחלקו במצטבר כאשר החלק החופף יהיה גדול יותר מהחלק המצטבר.

81. נאשם 2 בדבריו האחרונים הביע צער וחרטה על מעשיו ומסר שלמד לקח מהמאסר, הוא מתכנן להתחתן וכואב לו על אביו.

גזר דין

דין והכרעה

82. הצדדים לא נחלקו בשאלה האם יש לקבוע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אישום ואישום והסכימו שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בשל כל האירועים. מעבר לאמור, יודגש שמדובר במסכת עבריינית אחת, שארעה בסמיכות זמנים, בנסיבות דומות, האינטרס החברתי המוגן הוא זהה, הסוכן והנאשמים המעורבים בפרשה הם זהים. על כן, לדידי, ניתן לראות באישומים אלה כאירוע אחד. בנסיבות אלה, יקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

83. על הערכים המוגנים, על הפגיעה בהם ועל הנזק בפועל והנזק הפוטנציאלי, על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק, עמדתי בפסקאות 32-54 לעיל ואני מפנה לדבריי שם.

84. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: במסגרת כתב האישום המתוקן, הורשע נאשם 2 בארבעה אישומים שעניינם עסקאות נשק נפרדות. ניתן ללמוד, כי לנאשם 2 יש חלק מרכזי באירועים וחלקו של נאשם 2 היה משמעותי. מחלקו של נאשם 2 באישום השני עולה, כי נאשם 2 ליווה

את נאשם 1 למפגש עם הסוכן ואחז שקית שחורה גדולה, בשקית היה רובה סער מסוג M 16. הוא מסר את הנשק בעצמו לסוכן וניהל מו"מ יחד עם נאשם 1 על מחיר הנשק ובסופו של יום לא רצה למכור לסוכן את הנשק בסכום אותו הציע הסוכן. במהלך המפגש לאחר מכן, הוציא נאשם 2 מן השקית 7 מטעני חבלה אגודים בסרטים דביקים והסוכן קנה מנאשמים 1 ו-2, שבעה מטעני חבלה עם שלוש קופסאות כדורי תחמושת תמורת סכום של 2,000 ₪ במזומן. מחד גיסא, מדובר בכלי עברייני מובהק ואין בו אלמנט של הגנה עצמית. מאידך גיסא, מטעני החבלה לא היו מושלמים ומדובר בנשק מאולתר עטוף בסרט הדבקה אשר אין לו מנגנון הפעלה והוא אינו מוכן לשימוש מידי ובעת הפעלתו יש לנקוט בפעולה מסוימת על מנת שניתן יהיה להשתמש בו. אולם, מטענים אלו יכולים לגרום למות אדם בהתפוצצותם, שכן מטען חבלה נושא בחובו חומרה וסיכון גבוהים ביחס למכירת אקדח ונשקים אחרים, זאת משום שהוא עלול להתפוצץ באופן לא מבוקר והנזק שעלול להיגרם מפיצוץ כזה הוא רחב היקף. בכך, חמור עניינו של הנאשם ממקרה של סחר בנשק בעל קנה קצר, מסוג אקדח או באחזקה של חלקי נשק.

בניגוד לנאשם 1 אשר, כאמור, יזם ויצר את הקשר הראשוני עם הסוכן והיו עמו שיחות חוזרות ונשנות, נאשם 2 לא יצר קשר עם הסוכן ולא יזם את המכירה אולם חלקו הוא משמעותי בכך שאחז בשקית עם נשק מסוגים שונים והביאה למפגש והעסקה עצמה בוצעה גם על ידו. **באישום מס' 4 הוא** נאשם 2 יחד עם נאשם 1 יזם ויצר קשר ראשוני עם הסוכן במטרה לקדם מו"מ על ביצוע עסקה נוספת ברובה ה-M 16, בעניין זה קיים נאשם 2 שתי שיחות טלפון עם הסוכן לקדם את ביצוע העסקה. ביום 13.9.17 שיחה התנהלה ביחד עם נאשם 1. שיחה נוספת של נאשם 2 התנהלה ביום 14.7.19, בה תיאם עם הסוכן מפגש ביום 17.9.17. במהלך השיחות ניהל נאשם 2 עם הסוכן מו"מ לגבי מחיר ביצוע העסקה בנשק. במפגש הוציא נאשם 2 מתא האופנוע נשק דמוי רובה סער מסוג M16 המכיל חלקי M 16 תקינים יחד עם מחסנית תואמת, ירה בנשק מספר כדורים באוויר ומסרם לסוכן, הסוכן בתמורה שילם לנאשמים עבור העסקה סכום של 52,000 ₪ (יש להתחשב בכך שאין מדובר ברובה סער מקורי). לאחר שהושלם ביצוע העסקה שלף נאשם 2 אקדח, ירה ממנו והציגו בפני הסוכן, באומרו לו כי מחיר האקדח 25,000 ₪. בניגוד לנאשם 1, ניתן לראות שחלקו של נאשם 2 באישום זה משמעותי יותר- נאשם 2 יצר קשר ראשוני עם הסוכן וירה באוויר בנשק שמכר לסוכן מספר פעמים ואין צורך להכביר בסכנה העלולה להיגרם מכך, ואף בסיום ביצוע העסקה שלף אקדח, ירה בו והציעו למכירה לסוכן. כן קיבל את התמורה עבור העסקה. **אישום 5**, מיוחס לנאשם 2 אשר לא יזם את הקשר עם הסוכן ולא היה שותף למשא ומתן שהתנהל בין אמיר קרוב משפחתו של הסוכן לבין הסוכן. חלקו של נאשם 2 ביחס לאישום הזה, אירע ביום 1.10.17 עת נאשם 2 מגיע למפגש שנקבע בין אמיר לסוכן ביחד עם אמיר ושבתם הלכו מתבצעת העסקה למכירת אקדח. אמיר ונאשם 2 עלו לרכבו של הסוכן ואמיר מסר לסוכן אקדח חצי אוטומטי מסוג סטאר. עוד באותו מפגש נתקל הסוכן בבעיה בהפעלת הנשק, נאשם 2 לקח לידי את האקדח, סידר אותו, הכניס מחסנית וירה שני כדורים מבעד לחלון הרכב. תמורת האקדח שילם הסוכן לנאשם 2 ולאמיר סכום של 24,000 ₪. אישום זה כאמור מיוחס רק לנאשם 2 אולם מדובר בעסקה בה הנאשם לא היה מעורב במו"מ ולא יזם את המכירה. ברם חרף העובדה שהנאשם לא יזם את ביצוע העסקה, הרי שלקח בה חלק פעיל כאשר מסר לאמיר את כלי הנשק וקיבל תמורה עבור חלקו בעסקה וכאשר כלי הנשק שהוצע למכירה דרש תיקון, הוא סייע בכך. בעסקה זו אף בוצע ירי לבדיקת הנשק באופן המהווה נסיבה מחמירה נוכח התעוזה והסיכון שהיו כרוכים בכך. **באישום 6**. מדובר בעסקה שמיוחסת לנאשם 2 בלבד, שהחלה בהתקשרות מהפלאפון של נאשם 2. אמנם נאשם 2 יצר קשר ראשוני עם הסוכן (השיחה הייתה מהטלפון שלו אולם מי שנטל את הטלפון והציע לסוכן לרכוש מקלע תמורת 70,000 ש"ח היה אחר). הנאשם שלח לסוכן תמונה של נשק לפי בקשתו, נאשם 2 פגש בסוכן אשר הגיע למפגש והוביל אותו לביתו של האחר והאחר הביא מא"ג, הסוכן בדק אותו, צילם והתמקח עם האחר על המחיר. ביום 17.10.17 נסע הסוכן לענתא ופגש את נאשם 2 שהובילו שוב לביתו של האחר הסוכן

בדק את המקלע תמורתו שולם לאחר סך של 53,000 ₪. מכאן נראה, כי מדובר בנאשם אשר מעורב בשלבים ההתחלתיים ועד לסיום העסקה והוצאתה לפועל, הוא מחבר בין הסוכן לבין מחזיק הנשק בפועל והכווין את הסוכן למקום המפגש. חרף העובדה שהנאשם לא יזם את ביצוע העסקה הוא לקח חלק פעיל בכך שתיווך בין הסוכן לאחר, שלח תמונה של כלי הנשק לעומת זאת, האחר מנהל את המו"מ על מחיר העסקה, הביא את הנשק ומכר אותו.

85. על הנסיבות הנוספות הקשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 2 עמדתי בפסקה 56 לעיל ואני מפנה לדברי שם אשר לנגישות הנאשם לכלי הנשק, התכנון והנזק שנגרם.

86. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות את מדיניות הענישה הנהוגה, ואת חלקו הדומיננטי של נאשם 2 בעסקאות ביחס לנאשם 1 וכן את האישומים הנוספים המיוחסים לו, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 72 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

87. לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. כן לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרא מהמתחם מטעמי הגנה על הציבור.

המאסר המותנה

88. טרם דיון בשאלת העונש שיש להטיל על הנאשם, ראיתי להכריע בשאלה האם המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם הוא בר הפעלה.

89. ביום 28.2.16, נגזר דינו של הנאשם במסגרת ת"פ 24546-12-15 (ת/4) ובין היתר, הוטל עליו מאסר מותנה בן שישה חודשים לתקופה של שלוש שנים, כאשר התנאי הוא שלא יעבור "עבירה דומה". באותו מקרה, הורשע הנאשם בשתי עבירות של ניסיון בסחר בתחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. הצדדים חלוקים, כאמור, לגבי תחולתו של המאסר המותנה. טענת ב"כ המאשימה היא, כי המאסר המותנה שהושת עליו הוא בר הפעלה, משום שבעניינינו מדובר בעבירת סחר בנשק הכוללת גם סחר בתחמושת, כך שמדובר במקרה חמור יותר, ועל כן ניתן להחיל את התנאי במקרה הנוכחי בו מדובר בעבירה חמורה הרבה יותר. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי עבירת התנאי מוגבלת לזו בה הורשע הנאשם בהליך הקודם ואין להפעיל את המאסר המותנה.

90. המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלה האם עבירות של סחר בנשק וסיוע לסחר בנשק, בה הורשע הנאשם בתיק זה, טומנת בחובה, את היסודות של העבירה מפעילת התנאי, עבירה של ניסיון בסחר בתחמושת, כאשר לשון התנאי היתה "שלא יעבור על עבירה דומה".

91. אכן, בע"פ 49/80 מסילתי נגד מדינת ישראל, פד"י לד(3) 808 (להלן: "**הלכת מסילתי**") נקבע, כי על מנת להפעיל מאסר מותנה, יש צורך שבין העבירה מפעילת התנאי לבין עבירת התנאי תהיה זהות ביסודות העבירה, אולם כבר אז קבע בית המשפט העליון, כי המבחן להפעלת עבירת תנאי הינו מהותי ולא טכני:

"הטעם להלכה זו נעוץ במטרה העונשית הניצבת ביסוד המאסר על-תנאי. המחוקק ביקש ליתן לנאשם הזדמנות. התנאי יופעל רק אם הנאשם לא למד לקח, חזר לסורו, ובהתנהגותו

עמוד 19

הפלילית חזר ועבר את עבירת התנאי. מכאן מתבקשות שתי מסקנות הנוגעות לעניננו: ראשית, המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-עניני. השאלה אינה אם הנאשם הועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאי (התנאי "גניבה" - ההרשעה "גניבה"), אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירת התנאי. כפי שפרופ' פלר אומר:

"אף אם הנידון ביצע עבירה חמורה יותר, אשר יסודותיה כוללים גם את יסודות עבירת התנאי, וודאי כי הנידון ייחשב כמפר התנאי וזאת... מפני שהתנהגותו העבריינית מקיימת בראש ובראשונה, את עצם יסודות התנאי" (פלר, "הכלל א' = א' + ב' והיקף תחולתו", הפרקליט, כרך כג, ע' 427-432).

מכאן מתבקשת אף מסקנה שנייה: ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה" (ר' עניין מסילתי פסקה 3)

92. בית המשפט המחוזי דן בסוגיה דומה לסוגייתנו בעפ"ג (מחוזי ת"א-יפו) 9814-04-13 **מדינת ישראל נ' סימן טוב** (30.10.13) (להלן: "**עניין סימן טוב**") ועפ"ג 40218-07-13 (מחוזי מרכז-לוד) **בלקר נ' מדינת ישראל** (5.11.13) (להלן: "**עניין בלקר**").

93. בעניין **סימן טוב** אוחד הדיון בשני ערעורים אשר עסקו באותה שאלה משפטית, האם ניתן להפעיל מאסר על תנאי שניתן בגין ביצוע עבירה של גניבה כאשר בוצעה עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב. בית משפט השלום נמנע מלהפעיל את התנאי בקובעו כי מדובר בקטגוריות שונות ומכאן שלא נתמלאה הדרישה, כי העבירה בה הורשע הנאשם כוללת בחובה את היסודות של עבירת התנאי. אולם, בית משפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע, כי מטרתו של המאסר על תנאי היא להרתיע מפני התנהגות שבה חטא העבריין בתיק שבו הוטל עליו התנאי. הגם שאין מדובר באותה התנהגות מדויקת, אלא באותו סוג התנהגות שהענישה המותנית הקודמת התכוונה לאסור ושמפניו ביקשה להרתיע. השאלה אם העבירה המאוחרת באה בגדרי התנאי נבחנת על פי הערך החברתי עליו באה העבירה להגן.

94. בעניין **בלקר** נדונה שאלת החלת מאסר על תנאי שניתן למר בלקר על ביצוע עבירות מרמה מסוג כלשהו. בית משפט מחוזי מרכז קבע כי המערער עבר "עבירת מרמה", משהנפיק לבעלי עסקים תעודות כשרות מבלי שהיה מוסמך להנפיקן, ולכן ניתן להפעיל את התנאי גם כשמדובר בסיוע לעבירה של הונאה בכשרות.

95. ברע"פ 6352/12 **סעדה נ' מדינת ישראל** (23.9.12) קבע בית משפט העליון מפי כב' השופט א' רובינשטיין, כי בעניינו של מי שהורשע בבימ"ש השלום בעבירה של חבלה במזיד ברכב ושל ניסיון גניבת רכב, התקיימו הן יסוד של אלימות והן עבירה מסוג פשע, ומשכך התנאים להפעלת המאסר המותנה שהושת עליו בגין הרשעתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בתיק קודם חלים תוך קביעה כי יש לתת את הדעת לכוונת בית המשפט שהטיל את התנאי:

"כפי שציין בית המשפט המחוזי, אין מחלוקת של ממש בדבר האפשרות, כי גם אלימות נגד רכוש אלימות היא. ואולם נגרס, כי עבור המבקש, "אין פירוש זה מובן לו וברור מאליו, לדעת ששבירת חלון רכב, אגב ניסיון לגנבו, תפעיל את התנאי בעבירת אלימות מסוג פשע" (פסקה 25 לבקשה). אלא שנוכח חובתו של בית המשפט לנסח תנאי ברור שיגדיר "אילו עבירות רצו ללכוד ברשת" כמוזכר מעלה, ונוכח האפשרות הניצבת בפניו להגדיר תנאי רחב עד כדי "פשע כלשהו", אינני מוצא להניח, כי סגן הנשיאה מודריק התכוון לצמצם את יריעת התפרשות התנאי ל"עבירות אלימות" כלפי גופו של אדם בלבד; אלימות היא אלימות היא אלימות. אף אינני בטוח, בכל הכבוד, כי רואה אני עין בעין עם בית משפט השלום, בכל הנוגע למשקל שיש ליתן לנסיבות העבירה הראשונה במסגרת פרשנות התנאי, שכן דרישה זו אינה עולה מן ההלכות המצוינות מעלה, בעניין דוויק ובעניין מסילתי (בהן ביקש בית המשפט דווקא, שלא להכפיף את תחולת התנאי לנסיבות הרקע עליו ניתן)" (ר' פסקה יא)

96. אני סבורה, כי יש להחיל פרשנות תכליתית בעת הפעלת מאסר מותנה ולא פרשנות דוקנית ומצמצמת. הפרשנות אותה מציע ב"כ הנאשם בעניינינו מובילה לתוצאה שאינה מתקבלת על הדעת, לפיה בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט ד' טפרברג) הזהיר את הנאשם כי אל לו לנסות לסחור בתחמושת, שכן במצב דברים זה יופעל המאסר על תנאי, אולם אם יסחר בנשק ממש, לא יחול התנאי על מעשיו. מדובר בתוצאה לא הגיונית אשר כל בר דעת אשר שומע את הדברים גם אם אינו משפטן יכול להבינם כפשוטם. מכאן שהגיונם של הדברים הוא, כי בית המשפט הזהיר את הנאשם לבל יסחר בנשק ובתחמושת בכל דרך. תכליתו של סעיף 144(א) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין היא לשמור על שלום הציבור וביטחונו ולמנוע סיכון ממשי לחיי אדם בכל דרך. על פי פרשנות תכליתית זו חלק מייעודה של העבירה בה הורשע הנאשם בעניינינו היא לאסור סחר בתחמושת ולכן עבירת הסחר בנשק כוללת בתוכה ומבחינת תכליתה גם את עבירת התנאי בבחינת "השלם כולל את החלק". אין ספק, כי מטרתו של התנאי הייתה למנוע מהנאשם להחזיק בנשק לרבות מסחר בו. יפים לעניין זה דבריה של כב' הנשיאה ד' ברלינר בעניין סימן טוב:

"ההשוואה לעניינינו כמעט אינה טעונה הבהרה: תנאי שעניינו הרתעה מפני עיסוק ברכוש חשוד כגנוב בוודאי נועד להרתיע מפני גניבה ממש, "בבחינת רב הכולל בתוכו את המועט". והרי לך הלכת עבוד- בישום לגבי עבירות אחרות. (ר' פסקה 12 סיפא).

מן האמור עולה, כי המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת.פ. 15-12-24546 הוא בר הפעלה.

העונש המתאים

97. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות כדלהלן: לקולא, הנאשם בן 23 יש לו שישה אחים, משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי. הוא נטל אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר וכן שהה במעצר במשך כשנה וארבעה חודשים וידוע, כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

98. לחומרא, לנאשם עבר פלילי בעבירות הרלוונטיות, עבירות נשק- הרשעה אחת בעבירת אחזקת אגרופן או סכין שלא כדין בגינה הושת עליו עונש של מאסר בפועל למשך חודש, הרשעה שנייה בשתי עבירות של ניסיון בסחר עמוד 21

בתחמושת במסגרת ת"פ 24546-12-15 בגינן הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל של 11 חודשים ומאסר מותנה למשך 6 חודשים והתנאי הוא שתוך 3 שנים מהיום לא יעבור על עבירה דומה (ת/4) והרשעה שלישית בעבירת רכישת/ החזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירת קבלת רכב או חלקי רכב גנובים ובעבירת נשיאת/ הובלת חלק של נשק או תחמושת במסגרת ת"פ 45360-10-15 בגינן הושת עליו עונש מאסר בפועל של 7 חודשים ומאסר מותנה למשך ארבעה חודשים (ת/3). הנאשם ביצע את מעשיו שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו בעבירות נשק.

99. עוד שקלתי לחומרא את העובדה, כי הנאשם חזר על מעשיו בארבעה מועדים שונים עובדה המלמדת על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית. כמו כן הנאשם לא ביקש תסקיר בעניינו ואין אופק שיקומי טיפולי במסגרת הליך זה.

100. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם.

101. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על נאשם 2 עונש מאסר ברף האמצעי של המתחם תוך מתן דגש לחלקו בביצוע העבירות ולכך שיוחסו לו שני אישומים נוספים מעבר לאישומים שיוחסו לנאשם 1.

102. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים, החלטתי להפעיל את המאסרים המותנים של 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 24546-12-15 (מחוזי ירושלים) ושל 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ 45360-10-15 (שלום ירושלים) בחופף זה לזה, שכן בית המשפט גזר שני מאסרים על תנאי בתקופות דומות בשל ביצוען של העבירות בסמיכות כך שיכול היה הנאשם לצרף את התיקים זה לזה ולקבל בגינן עונש של מאסר מותנה אחד. עוד החלטתי, כי תקופת התנאי תרוצה במצטבר וזאת לנוכח חזרתו על ביצוע עבירות מסוג זה מספר פעמים.

103. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 52 חודשי מאסר מיום מעצרו.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של 6 חודשים בת"פ 24546-12-15 (מחוזי ירושלים) ואת המאסר המותנה של 4 חודשים בת"פ 45360-10-15 (שלום ירושלים), בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר שהוטל בתיק זה, כך שהנאשם ירצה 58 חודשי מאסר מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון.

ה. קנס על סך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו ממאסר.

גזר דין בעניינו של נאשם 3

כתב האישום המתוקן

104. עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 3 מפורטות בסעיף 5 לגזר הדין.

105. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 3, האישום הראשון והשני נמחקו.

106. מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 3 עולה, כי בהמשך לפגישה המתוארת באישום 2 בין נאשמים 1 ו- 2 לסוכן, במהלכה החל מו"מ על אודות ביצוע עסקה ב- 16 M יוצרו נאשמים 1 ו-2 קשר עם הסוכן, עובר ליום 26.8.17, ושוחחו עמו על ה- 16 M ומחירו. במענה לשאלת הסוכן בדבר תקינות ה- 16 M, השיב נאשם 2 כי קיימת תקלה בנשק, אך היא עתידה להיות מתוקנת עד ליום 26.8.17. במועד זה, התקשר נאשם 2 אל הסוכן, אמר כי ה- 16 M תוקן, וסיכם עמו על קיום פגישה ביום 29.8.17, לשם ביצוע עסקה במסגרתה ירכוש הסוכן את ה- 16 M, יחד עם 4 מחסניות תואמות ו-120 כדורי תחמושת, תמורת 52,000 ₪. ביום 27.8.17, התקשר נאשם 1 אל הסוכן, אשר עדכן אותו בפרטי הסיכום עם נאשם 2 והודיע לו כי הקרלו אשר רכש ממנו, כמתואר באישום 1, אינו יורה. נאשם 1 השיב כי הוא מוכן להחליף את הקרלו שמכר לסוכן בקרלו אחר. ביום 29.8.17, שוחח הסוכן טלפונית עם נאשמים 1 ו-2 אשר מסרו לו כי ה-16 M מוכן, ועמו המחסניות וכדורי התחמושת. הסוכן התמקח על מחיר ה- 16 M, וביקש הנחה לאור הצורך שנוצר בתיקון הקרלו שמכר לו נאשם 1, כמפורט באישום 1. סמוך לפני השעה 18:00, נסע הסוכן ברכבו לענאתא והמתין בחנייה הנזכרת באישומים 1 ו-2, שם פגש בנאשם 2 אשר עלה על רכבו וכיוון אותו אל עבר ביתו של נאשם 1. כאשר הגיעו אל המקום בו המתין נאשם 1, ירדו הסוכן ונאשם 2 מן הרכב כאשר נאשם 2 מוביל את הסוכן אל בניין סמוך. בשלב זה, הוציא נאשם 2 את ה- 16 M ומסר אותו לסוכן, עם מחסנית. הסוכן שאל האם ה-16 M תוקן, ונאשם 2 השיב שישנה תקלה, ובינתיים, עד אשר היא תתוקן, הציע למכור אותו לסוכן בסכום נמוך מן המוסכם, אשר ישולם על ידי הסוכן לאחר התיקון. הסוכן סירב. במהלך הפגישה, מסר הסוכן לנאשם 2 1,000 ₪ נוספים עבור מטעני חבלה אשר קנה מנאשמים 1 ו-2, כאמור באישום 2. בנוסף, במהלך הפגישה ובשיחות טלפון לאחריה, הציעו נאשמים 1 ו-2 לסוכן לקנות מהם כלי נשק אחרים, אך הסוכן מסר שהוא מעוניין ב- 16 M. ביום 31.8.17 התקשר נאשם 1 אל הסוכן ואמר כי ה-16 M תוקן. לבקשת הסוכן, שלחו לו נאשמים 1 ו-2 שני סרטונים בהם הם מתפעלים את ה- 16 M ויורים בו. ביום 3.9.17, בשעות הערב, התקשרו נאשמים 1 ו-2 אל הסוכן ונקבעה פגישה למחרת, לשם השלמת העסקה בנשק ה- 16 M. ביום 4.9.17, שוחח הסוכן עם נאשם 1, אשר אמר כי ה- 16 M תוקן, ואף המחסניות וכדורי התחמושת מוכנים לשם ביצוע העסקה. סמוך לאחר השעה 19:30, נסע הסוכן ברכבו לענאתא והמתין בחנייה כאמור. לאחר מספר דקות, הגיע למקום רכב מסוג מאזדה בצבע חום (להלן: "רכב המאזדה") וממנו יצאו נאשמים 1, 2 ו-3. נאשם 3 החזיק בידו 16 M ומסר אותו לידי הסוכן, אשר שאל האם ה- 16 M פועל. נאשם 3 השיב בחיוב, אך כאשר נבדק ה- M 16 עם כדורי תחמושת שהביא הסוכן הכדורים לא נורו. נאשם 3 אמר לסוכן כי ישנה תקלה בנוקר ה- M 16 והציע כי הסוכן ידאג לתיקון. סוכם שהעסקה תושלם מחר. ביום 5.9.17, לאחר שנאשם 1 הודיע לסוכן כי ה- 16 M תוקן, סמוך לאחר השעה 16:30, נסע הסוכן ברכבו לענאתא והגיע אל החנייה, שם המתין רכב המאזדה. נאשמים 1, 2 ו-3 יצאו מרכב המאזדה ומסרו לסוכן את ה- 16 M יחד עם מחסנית תואמת. בשלב זה, מכרו נאשמים 1, 2 ו-3 לסוכן נשק דמוי רוס"ר M 16 המכיל חלקי M 16 מתקנים ובכוחו להמית אדם יחד עם מחסנית תואמת. זאת, תמורת סכום של 50,000 ₪ במזומן, אשר מסר הסוכן לידי הנאשמים. מאוחר יותר

באותו הערב, התקשר נאשם 2 אל הסוכן והציע לו לרכוש 16 ממקוצר. הסוכן ביקש כי ישלח אליו סרטון המציג את הנשק, ובמענה שלח לו נאשם 1 סרטון בו הוא נצפה יורה ב-M מהמקוצר. במעשיהם המתוארים לעיל, סחרו הנאשמים בנשק, בלא רשות על פי דין.

107. במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 3, האישום הרביעי החמישי והשישי נמחקו.

108. מהחלק הכללי של האישום השביעי בעניינו של נאשם 3 עולה, כי נ.פ. 16-17 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן נ.פ." או "הסוכן"). בין הסוכן לבין יזן עבד אל-לטיף (להלן: "יזן") ישנה היכרות מוקדמת. יזן הינו קרוב משפחתו של נאשם 3. כפי שיפורט להלן, במסגרת הקשר בין הסוכן נ.פ. לנאשם וליזן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בצעו הנאשם, יזן והסוכן עסקאות בהן מכרו הנאשם ויזן לסוכן כלי נשק בתמורה כספית.

109. מעובדות האישום השביעי עולה, כי עובר ליום 26.2.18 ניסה הסוכן ביחד עם אחר למכור לסוכן כלי נשק אולם בסופו של דבר לא יצאה העסקה אל הפועל. בהמשך, אמר יזן לסוכן נ.פ. כי יעשה מאמצים להשיג עבורו אקדח נוסף למכירה. ביום 26.2.18, בשעות הצהריים, שוחח יזן עם הסוכן נ.פ. מספר פעמים ואמר לו, כי יציג בפניו מספר אקדחים מהם יוכל לבחור. השניים קבעו להיפגש בתחנת הדלק בשיח ג'ראח. בהמשך אותו היום, סמוך לשעה 14:00, הגיע הסוכן לתחנת הדלק ופגש ביזן אשר המתין לו ברכב אותו שאל מקרוב משפחתו של הסוכן. הסוכן נכנס לרכב והשניים החלו בנסיעה לכיוון מחנה הפליטים שועפט (להלן: "מ.פ. שועפט"). עם הגעתם למ.פ. שועפט, יצא יזן מהרכב וכשחזר כעבור מספר דקות אמר לסוכן כי יש לבן דודתו כמה אקדחים טובים שמחירם עד 30,000 ₪ וכי למחרת בשעה 17:00 יוכלו לפגוש אותו. השניים חזרו לעיר העתיקה ונפרדו לשלום. ביום 27.2.18, בשעות הצהריים, שוחחו יזן והסוכן מספר פעמים במהלכם עדכן יזן את הסוכן, כי האקדח מוכן, מחירו 33,000 ₪ והם יוכלו להתמקח על המחיר במעמד המפגש. בהמשך עדכן יזן את הסוכן, כי יפגשו עם בן דודתו בשעה 16:00 וכי הוא יביא עמו שני אקדחים. הסוכן הנחה את יזן לשאול את הרכב מקרוב משפחתו והשניים קבעו להיפגש עוד מספר דקות בתחנת הדלק. בהמשך, סמוך לשעה 15:30, הגיע הסוכן לתחנת הדלק ופגש ביזן אשר המתין לו ברכב. הסוכן נכנס לרכב והשניים החלו בנסיעה לכיוון מ.פ. שועפט. בדרכם שוחח יזן בטלפון עם בן דודתו ועדכן אותו כי הם בדרכם אליו. עם הגעתם למ.פ. שועפט, פגשו השניים בנאשם 3, אשר נכנס לרכב ובנוכחות יזן העביר לידי הסוכן אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה, תוצרת איטליה, מודל 1935, קליבר 65, 7 מ"מ מספר סידורי 71435 אשר בכוחו להמית אדם. הסוכן אמר לנאשם 3 כי הוא מעוניין לרכוש את האקדח וביקש מנאשם 3 להביא כדורים על מנת שיוכל לבדוק אותו. השלושה המתינו ברכב כחצי שעה ולבסוף הגיע אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, ומסר לנאשם 3 שני כדורים. השלושה החלו בנסיעה במהלכה העביר הסוכן לנאשם 3 את האקדח, נאשם 3 הכניס את הכדורים למחסנית יורה מבעד לחלון שני כדורים. לאחר מכן פרק נאשם 3 את האקדח והעבירו לסוכן. הסוכן מסר לנאשם 3 18,500 ₪ תמורת האקדח. הסוכן ויזן החלו בנסיעה חזרה לעיר העתיקה ובמהלכה העבירה הסוכן ליזן 1,500 ₪ בגין חלקו בעסקה. במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם 3 בנשק בלא רשות על פי דין וכן ירה בנשק חם באזור מגורים.

תסקיר שירות מבחן

110. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 עולה, כי הנאשם בן 33 נשוי ואב לתינוקת בת 7 חודשים.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-10 ילדים בגילאי 16-37 שנים כאשר הנאשם הוא הרביעי בסדר הלידה. אביו נפטר לפני כ-15 שנים עקב אירוע לבבי. אמו בשנות ה-50 לחייה, עקרת בית. נאשם 3 תיאר קשר טוב בין בני המשפחה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, אולם לדבריו לא נבחן בכל בחינות הבגרות הירדנית בשל מותו הפתאומי של אביו והצורך ביציאתו לעבודה על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. לנאשם תעודת חשמלאי. טרם מעצרו עבד בתחום החשמל כקבלן משנה והתגורר עם משפחתו ביישוב "ענאתא" ממזרח לירושלים. נאשם 3 תיאר שגרת חיים נורמטיבית הכוללת עבודה קבועה ויציבה וניהול חיי משפחה תקינים. נאשם 3 הוסיף שהוא לא נמצא בחברה המנהלת אורח חיים שולי ובעייתי. כמו כן, שלל עמדות הנותנות לגיטימציה למעשים לא חוקיים, או השתייכות לארגונים פוליטיים או אחרים שאינם חוקיים. הוא ביטא קושי סביב מעצרו הממושך.

111. אשר לביצוע העבירות, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נטל אחריות מלאה לביצוע העבירות. לדבריו, בזמן ביצוע העבירות לא הבין את חומרתם ואת הנזקים העלולים להיגרם. עוד הסביר, כי העבירות לא בוצעו על רקע כלכלי שכן הנשק שמכר היה של אביו המנוח. קצינת המבחן התרשמה שהנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות, הבין את חומרתן ואת הנזקים העלולים היו להיגרם. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם חש חרטה על מעשיו בשל תקופת המעצר הארוכה בה טרם ראה את בתו הבכורה. קצינת המבחן התקשתה להבין את הרקע לביצוע העבירות, כאשר על פי תיאורו הנאשם מנהל שגרת חיים נורמטיבית, הכוללת עבודה יציבה וקבועה, ללא דפוסים אלימים בהתנהגותו וללא מעורבות פלילית למעט הרשעה אחת בשנת 2004. הנאשם התקשה להסביר את הרקע לעבירות. להערכת קצינת המבחן ישנו פער בין הצגת תדמית חיובית אשר לשגרת חייו לבין העבירות שביצע. ייתכן שהעבירות בוצעו על רקע הצורך בקבלת תפקיד המפרנס בגיל מוקדם חרף שאיפותיו להמשיך ללימודים אוניברסיטאיים. ייתכן וצבר תסכול מתמשך עד אשר הגיע למצב של מרד בסמכות החוק. אולם, בשל האופן המצומצם בו שיתף, קצינת המבחן התקשתה להבין את הרקע והמניעים הפנימיים של הנאשם לביצוע העבירות.

112. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מחד, קצינת המבחן התרשמה מנאשם אשר קיבל על עצמו תפקיד מפרנס בשלב מוקדם בחייו, אשר לנוכח נסיבות חייו, קטע את תוכניותיו ושאיפותיו לעתיד. כן התקשה להסביר את המניעים לביצוע העבירה. בנוסף בעברו הרשעה פלילית, כל אלה יחד מהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית. מאידך, הנאשם ביטא שאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי הקמת המשפחה משמעותית בעבורו ואשתו מהווה גורם תמיכה משמעותי והוא שואף להשתפר ולתפקד כראש משפחה. להערכתה, קיים פער משמעותי בין תיאור שגרת חיים נורמטיבית לביצוע העבירות שחומרתן רבה. בנוסף היא התרשמה, כי הנאשם מקבל אחריות לביצוע העבירות, וכי חווית המעצר וההליך המשפטי מהווים עבורו גורם הרתעה, כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום והימנעות מהתנהגות עבריינית.

113. בסופו של דבר, בשל חומרת העבירות ומשמעותן, הפער בין הצגת אורח חייו לחומרת העבירות וכן הקושי שלו להסביר את מניעיו לביצוע העבירות והמצוקה שמבטא במעצרו, קצינת המבחן המליצה על ענישה מוחשית עם אפקט הרתעתי כגורם המציב גבולות ברורים. כמו כן הוסיפה שאם יוטל עליו עונש של מאסר בפועל, היא ממליצה נוכח מצבו המשפחתי להתחשב בימי מעצרו עד כה, בנוסף המליצה על הטלת עונש מותנה.

ב"כ המאשימה

114. על הטענות ביחס לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירה ביחס לשלושת הנאשמים עמדתי בפסקאות 19-20 לעיל ואני מפנה לדבריי שם.

115. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 3, מדובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות סחר בנשק וכן בירי במקום מגורים, כלי הנשק הם M16 ואקדח וסכומי העסקאות הם 50,000 ₪ ו-18,500 ₪. נאשם 3 אמנם לא יצר קשר עם הסוכן, אולם הוא מגיע למקום המפגש, מחזיק בידיו את הנשק, מוסר אותו לידי הסוכן, ומשוחח עמו על תקינות הנשק. לאחר מכן, מגיע פעם נוספת עם יתר הנאשמים, מוסר לסוכן את הנשק יחד עם אחרים ויחד עם מחסנית תואמת ומקבל עם האחרים תשלום בסך 50,000 ₪, המעורבות שלו היא של מחזיק בבדיקת הנשק בירי, שהיא מעורבות משמעותית. באישום 7 מתואר חלקו של נאשם 3 כמי שמגיע למפגש עם הסוכן, מעביר את האקדח לסוכן בעצמו, מורה למישהו אחר להביא כדורים לצורך בדיקת הנשק, מכניס בעצמו את הכדורים ויורה בהם מבעד לחלון הרכב ומקבל את התשלום תמורת האקדח, כך שחלקו מרכזי. מאחר וקיימים פערי זמנים בין העבירות באישומים השונים ומדובר בעסקאות מול שני סוכנים שונים במועדים שונים ובנסיבות שונות, עתרה ב"כ המאשימה לשני מתחמים לאישומים השונים, כאשר ביחס לאישום 3 עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 2.5 ל-6 שנות מאסר ובאישום 7 עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

116. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 3, לנאשם הרשעה יחסית ישנה בעבירת החזקת סכין וכניסה לישראל שלא כחוק. כן תסקיר שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית עם אפקט הרתעתי על אף הנסיבות האישיות העולות מהתסקיר. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש בחלק התחתון של שני המתחמים, אולם לא בתחתיתם ובחפיפה מסוימת בין המתחמים, כך שיושת על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר סך הכל, מאסר מותנה וקנס משמעותי.

ב"כ נאשם 3

117. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לנאשם 3, טען ב"כ נאשם 3 שביחס לאישום 3 לנאשם לא היה קשר ישיר עם הסוכן, הוא הופיע לראשונה בסעיף 12 לאישום, כך שחלקו מינורי ביותר בעסקה והניסיון לביצוע העסקה היה מתקיים גם בלעדיו, קבלת הכסף והסחר בנשק בוצע מכוח ביצוע בצוותא של כלל העבירות. נאשם 3 הכיר את הסוכן באמצעות הנאשמים האחרים והוא לא היה היעד של הסוכן (אף באישום 7). ביחס לאישום השביעי, בן דודו של הנאשם, יזן פנה לנאשם לאחר דין ודברים, לאחר ניסיון למכור לסוכן נשק ולאחר שיחות רבות עם הסוכן. על כן, גם כאן הנאשם אינו הדומיננטי ואינו היעד, עזר בשלב כלשהו ומשלם על כך מחיר כבד. ב"כ נאשם 3 סבר שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, שכן הפער בין האישום השלישי לשביעי הוא 5-6 חודשים, בשני המקרים לא ידע מי הסוכן שכן הוא לא היה עמו בקשר ישיר, מדובר בערכים מוגנים ובמסכת עובדתית אחת והמדינה יכולה להפסיק את מעשיו של הנאשם לאחר העבירה הראשונה. חלקו של נאשם 3 המינורי ביותר בכתב האישום.

118. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי מדובר בנסיבות חיים קשות, משפחה מרובת ילדים, מצב כלכלי קשה, האב נפטר בהיותו של הנאשם 3 בן 18, הנאשם היה תלמיד טוב,

סיים 12 שנות לימוד, תכנן להמשיך את לימודיו, נטל אחריות לגדל את אחיו ולפרנס את אמו לאחר פטירת אביו. הנאשם הודה, נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה כנה על מעשיו, ההליכים והמעצר היוו עבורו גורם מרתיע מלשוב ולבצע עבירות. לנאשם עבר פלילי בעבירות שהיה בלתי חוקית והחזקת סכין ונגזר דינו ניתן לפני 15 שנה כך שמדובר בהרשעה ישנה. ב"כ נאשם 3 הדגיש, כי חומרת מעשיו של הנאשם פחותה משום שהנאשם הוא תושב שטחים, שם הנורמות שונות והיחס של האוכלוסייה לעבירות אלו שונה. מכאן, לדידו, הפלילות של המעשים פחותה בעניינו של נאשם זה. נאשם 3 יכול היה להיות מובא לדין ברשות או בבית משפט צבאי שם הפסיקה מקלה יותר. עוד ביקש להדגיש את התנאים הקשים בהם שוהים תושבי שטחים במעצר בישראל, הקושי של המשפחה לבקר, לנאשם נולדה בת לפני שבעה חודשים והוא טרם זכה לראותה. בנוסף, הנאשם שוהה בתנאי מעצר במשך 16 חודשים, כאשר תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. על כן ביקש ב"כ להסתפק בימי מעצרו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

119. נאשם 3 בדבריו האחרונים הביע צער וחרטה והבטיח שלא יחזור שוב על מעשיו, הוא שכר דירה והתחתן. בזמן שנכנס לכלא היה נשוי חמישה חודשים, יש לו חמישה אחים בבית והוא מפרנס את המשפחה לאחר שאביו נפטר, הוא ביקש מבית המשפט להתחשב בו שכן למד לקח מהמעצר.

דין והכרעה

120. הצדדים נחלקו בשאלה אם בעניינו של נאשם 3 יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום או מתחם אחד לכל האישומים.

121. אדגיש, כי אמנם מדובר באירועים שאירעו בפער של כ-6 חודשים, כאשר הסוכנים המעורבים באירועים שונים, אולם, האינטרס החברתי המוגן הוא זהה, מדובר במסכת עובדתית אחת והנאשמים המעורבים בפרשה הם זהים, ולכן, לדידי, ניתן לראות באישומים אלה כאירוע אחד, ואקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

מתחם העונש ההולם

122. על הערכים המוגנים, על הפגיעה בהם ועל הנזק האקטואלי והפוטנציאלי, על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק, עמדתי בפסקאות 32-54 לעיל ואני מפנה לדבריי שם.

123. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מהאישום השלישי עולה, כי הנאשם לא יצר קשר ראשוני עם הסוכן, לא יזם את העסקה ולא ניהל מו"מ ביחס למפגש, מקום המפגש ומחיר הנשק. נאשם 3 הצטרף לקרת סיום המפגש ומסר את הנשק מסוג M 16 מלידי הסוכן, לאחר תקלה ותיקון הנשק מסרו הנאשמים יחדיו שוב לסוכן את הנשק יחד עם מחסנית תואמת. בשלב זה, מכרו הנאשמים יחדיו לסוכן נשק דמוי רובה סער M 16 המכיל חלקי M 16 מתקניים יחד עם מחסנית תואמת תמורת סכום של 50,000 ₪. מכל אלה ניתן ללמוד, כי חלקו של נאשם 3 בעסקה הוא משני, משום שהצטרף רק בסיומה ולא יצר קשר ראשוני עם הסוכן כדי ליזום את העסקה ולנהל מו"מ, לא שוחח עם הסוכן, לא נפגש עמו ולא קבע את מחיר הנשק. עוד יש להתחשב בכך שאין מדובר ברובה סער מקורי, אלא בנשק דמוי רובה סער (שהכיל חלקי M 16 מתקניים). מאידך, הנאשם נגע בנשק וקיבל את התמורה בסכום של 50,000 ₪ המעידה על טיבו

עמוד 27

של הנשק.

מהאישום השביעי עולה, כי יזן יצר קשר ראשוני עם הסוכן, הם שוחחו בטלפון מספר פעמים לגבי העסקה ולגבי מחירה. יזן הסיע את הסוכן למקום העסקה. משהגיעו למקום העסקה, מחנה הפליטים שועפט פגשו בנאשם 3 אשר נכנס לרכב ובנוכחות יזן, נאשם 3 העביר לידיו של הסוכן אקדח חצי אוטומט מסוג ברטה. נאשם 3 קיבל 2 כדורים מאחר על מנת לבדוק את האקדח בהתאם לבקשת הסוכן. הסוכן העביר לנאשם 3 את האקדח, נאשם 3 הכניס את הכדורים למחסנית וירה מבעד לחלון שני כדורים. הסוכן מסר לנאשם 3 18,500 ₪ תמורת האקדח. מכאן עולה, כי אומנם הנאשם לא היה דומיננטי במהלך העסקה ולא היה יעדו של הסוכן. הוא לא יזם את העסקה, לא שוחח עם הסוכן, לא נפגש עמו, לא קבע את מחיר הנשק, כן מדובר באקדח בקליבר 7.65 שהוא נשק במדרג חומרה נמוך. מאידך, הוא נגע באקדח והעבירו לידי הסוכן, הוא בדק את תקינות האקדח בכך שירה באיזור מגורים, בעצם הירי המתואר, מצביע על חומרה נוספת לנוכח הסיכון הרב הכרוך בכך. בנוסף הוא זה אשר קיבל עבור האקדח סכום של 18,500 ₪. מכאן שאשר לאישום זה חלקו של הנאשם מרכזי.

124. על הנסיבות הנוספות הקשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 2 עמדתי בפסקה 85 לעיל ואני מפנה לדבריי שם: נגישות הנאשם לכלי הנשק, התכנון והנזק שנגרם.

125. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה, את חלקו של נאשם 3 בעסקאות הסחר השונות ביחס לנאשמים 1-2 ואת מדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפנינו, נע בין עונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

126. לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. כן לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם מטעמי הגנה על הציבור.

העונש המתאים

127. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות כדלהלן: לקולא, הנאשם בן 33, נשוי ואב לתינוקת, טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת חשמלאי, לנאשם נסיבות חיים קשות, אביו נפטר בעת היותו נער והוא נטל על עצמו את עול פרנסת המשפחה. הנאשם נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. כן שהה במעצר במשך כשנה וארבעה חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר במיוחד לאור העובדה שהוא תושב האזור.

128. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו, התקשה להסביר את המניעים לביצועם, הוא שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי וההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

129. לחומרא, לא הייתה המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם בתסקיר שירות המבחן אלא המלצה לענישה מוחשית. לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירת החזקת אגרופן או סכין ובעבירת כניסה לישראל שלא כחוק בגין הושת עליו עונש של חודש מאסר בפועל, אולם מדובר בהרשעה בעבירות שאינן רלוונטיות לעניינו

וכן בעבירות אשר בוצעו לפני שנים רבות.

130. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם.

131. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם.

132. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

ה. 26 חודשי מאסר מיום מעצרו .

ו. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג פשע.

ז. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון.

ח. קנס על סך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו ממאסר.

גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.